

rört privatskolornas ställning allmänt vid grundskolereformens genomförande. Härom hade 1957 års skolberedning gjort en rad viktiga analyser (SOU 1961: 3, s. 530—557), varvid även påpekats att för »främst barn till målsmän som på grund av arbete eller studier vistas utomlands under längre eller kortare tid» det allmänna skolväsendet passar mindre väl. Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet hade likaledes relativt ingående behandlat privatskoleproblemet i proposition 1962: 54. Likaså gjorde särskilda utskottet i sitt utlåtande nr 1/1962 en del uttalanden i hit-hörande frågor. I inga av dessa instanser gjordes emellertid slutgiltiga ställningstaganden. Det förutsattes visserligen att någon anpassning av privatskolorna till det nya läget måste ske men ansågs också att inga kategoriska linjer i detta syfte nu borde uppdragas utan att man — efter en äskad förenkling av statsbidragsberäkningen — för en tid skulle nöja sig med att söka lösningar med hänsyn till omständigheterna i de särskilda fallen. Av skäl som flera gånger i det föregående antytts anser jag emellertid att tillfället nu är gynnsamt för att taga upp till utredning, icke privatskoleproblemet i hela dess vidd, men väl de aspekter som kan angripas från helt praktiska utgångspunkter.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en skyndsam utredning om tillämpningen av grundskolans principer på utlandssvenska barns och inflyttade minoriteters barns skolgång.

Stockholm den 25 januari 1963

Alva Myrdal

Nr 332

Av fru Myrdal, om samverkan mellan utredningar som behandlar gymnasiets och fackskolornas problem.

(Lika lydande med motion nr 376 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1963

Alva Myrdal